

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10485

гр. София, 28.11.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в закрито заседание на 28.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

като разгледа дело номер **4003** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК.

С молба от 23.11.2023г. ответникът, чрез процесуалния си представител е поискал да се измени постановеното по делото решение в частта за разносните по съображения, че обстоятелствата по чл. 38 ал.1 т.1 от ЗА подлежат на доказване по общия ред, а в случая нямало доказателства за доходите на родителите на жалбоподателя.

Ответникът по молбата /жалбоподателят/ чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на искането.

Настоящият съдебен състав, намира, че молбата е подадена от надлежна страна в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК, поради което е допустима, но разгледана по същество е неоснователна.

Съдът не намира основание да ревизира решението си в частта за разносните и да отстъпи от изложените изводи за приложимост на чл.38 ал.1 т.1 вр с чл. 38 ал.2 от ЗА във връзка с чл. 8 ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004г за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В случая видно от договор за правна защита и съдействие на л. 84 от делото, се касае за оказана безплатно адвокатска помощ и съдействие на лице, което има право на издръжка по см. чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗА, какъвто без съмнение е непълнолетния ученик- жалбоподател. Съдът е запознат с противоречивата съдебна практика относно това дали наличието на конкретно посоченото основание се нуждае или не от доказване, като застъпва тезата, че за да упражни правото си на присъждане на адвокатско възнаграждение, е достатъчно адвокатът да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че такава се предоставя безплатно на някое от основанията по чл. 38, ал. 1, т. 1 - 3 ЗАдв., като наличието на конкретно посоченото основание не се нуждае от доказване. Отнася се за изрично предвидено изключение от общия принцип, според който се заплащат само реално направените по делото разноси,

поради което чл. 38, ал. 2 ЗАдв. следва да се тълкува буквално и да се прилага, без да се изискват и събират доказателства относно съществуването на някое от основанията, посочени в чл. 38, ал. 1, т. 1 - 3 ЗАдв.". Независимо от горното, в случая е несъмнено и ненуждаещо се от доказване, че лицето на което е оказана безплатна адв. помощ има право на издръжка като непълнолетен по см чл. 143 ал.2 от СК и като ученик по чл. 144 СК. При това положение и с оглед изхода на спора се дължи присъждане на адв. възнаграждение в полза на процесуалния му представител.

За пълнота на изложението следва да се отбележи и че ответната страна не е възразила срещу наличието на предпоставките за предоставяне на безплатна адвокатска помощ до приключване на устните състезания, поради което тази нейна възможност е преклудирана и възражението не може да бъде въведено за пръв път в производството по чл. 248 ГПК. Макар и акцесорна, претенцията за разноски съставлява искане, свързано със спорния предмет, което следва, също като него, да бъде заявено до приключване на съдебното заседание, с което приключва делото пред съответната инстанция. Аналогично разрешение следва да бъде дадено и по отношение възраженията на насрещната страна във връзка с претенцията за разноски. В противен случай се стига до неравнопоставено положение на страните - аналогично разрешение е дадено и в определение № 456 от 04.12.2017 г. на ВКС по ч. гр. д. № 3934/2017 г., III г. о., определение № 97 от 12.02.2021 г. на ВКС по ч. т. д. № 2895/2019 г., II т. о. Доколкото в случая възражението за липса на предпоставките по чл. 38, ал. 1 т.1 от ЗА е повдигнато едва в производството по чл. 248 от ГПК, то молбата за изменение по чл. 248 ГПК е неоснователна и на това основание.

С оглед горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба от 23.11.2023г от 54 СУ „Св. Иван Рилски“ гр. София да се измени постановеното по делото решение в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му /чл.248 ал.3 изр.2 ГПК/

Съдия: